कित्सन्। तेन देवा अवतोपमाम्। इहेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयम्। श्रुतं मयि श्रयताम्। यत् पृथिवीमचरत् तत्प्रविष्टम् ॥ १२ ॥

येनासिञ्चद्बलमिन्द्रे प्रजापतिः। इदं तच्छुक्रं मधुवाजिनीवत्। येनोपरिष्टादधि नोन्महेन्द्रम्। दधि मां धिनोतु। अयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दत्। गुहा संती गह्वने गह्वरेषु। स विन्दतु यजमानाय लोकम्। अच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु। अयं यज्ञः समसद्भविष्मान्। ऋचा साम्ना यजुषा देवताभिः ॥ ॥ १३ ॥

तेन लोकान्त्सूर्य्यवतो जयेम। इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमश्याम्। यो नः कनीय इह कामयातै। अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यम्। अपतमिन्द्राग्नी भुवनान्नुदेताम्। अहं प्रजां वीरवतीं विदेय। अग्ने वाजजित्। वाजं त्वा सरिष्यन्तम्। वाजं जेष्यन्तम्। वाजिनं वाजजितम् ॥ १४ ॥

वाजजित्यायै सम्माज्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। उपह्वतो द्यौः पिता। उप मां द्यौः पिताह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्। आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याय। उप-